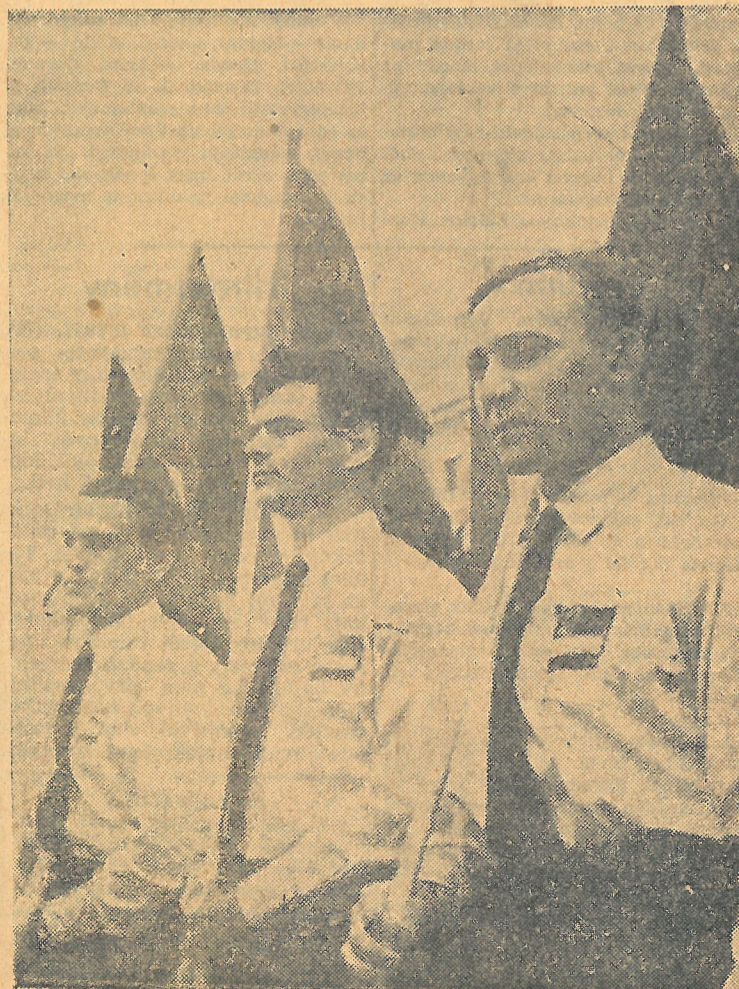

Május 1.

Erőink gyarapodnak

Hiába, a jósláshoz nem mindenki ért. Különösen azok nem, akik alkalmilag üzik ezt a mesterséget. Bizony néhány hónappal ezelőtt nem szűkölködünk az ilyen látnokokban, akik előszeretettel hangoztatják, hogy a közeli egy-két éven belül nem lesz kibontakozás, hogy az infláció elkerülhetetlen. Arra meg egyenesen esküt tettek, hogy Magyarországon soha többé nem lesz erős kommunista párt.

Akadnak ilyen prókátorok a Péti Nitrogénműveknél is. Abban viszont ártatlanok, hogy nem lett igazuk, mert akár tetszik nekik, akár nem, az általuk jóslott 15-20 tagú párt-szervezet megtízszereződött.

Alaposan elszámították magukat,

mert a párt szeretete sokkal mélyebben él az üzem dolgozóiban, mint ahogy ők elképzelték. Ha úgy tetszik sirjanak, de a párt él az üzemben és napról-napra erősödik. Az ő nyelvükre sehogy sem illő Kossuth-nóta elhallgat és egyre erősebben hangzik a párt szava.

Nemcsak azokhoz jut el, akik bár nem hitték a párt megsemmisítésében, de a ködön át nem látták a kibontakozás útját, hanem a kommunista kemény küzdelme új harcosokat toborzott a pártba. — Ha megáll a munka, megáll az élet — hangoztatták a kommunista. Nem volt idő a szívre appellálni, a józan észhez szölközni. — Ki vallja kárát annak, ha sztrájkolunk? A munkások — mondogatták Molnár László, Szabad Sándor, Molnár Sándor, Nagy Károly elvtársak. — Ha megáll a munka, tönkremegy a gyár. Hol fognak kenyeret keresni ezután? — Szén kell! És toborozni kezdtek a bányászokat. Jöttek a kitiltottak, hogy szemet tartsanak a gázgyárnak. Ekkor állt elő Schmidt István, a pártönkivüli. Jött a párthoz és tanácsot kért: Mit tegyek? — Menjen a bányába — kapta meg az utra-valót.

— Mi a jogainkért harcolunk — szálltak szembe vele a megszárdított bányászok. — Milyen jogokért? Az ország tönkretételének, gyermekeink elpusztításának jogáért? — érvelt bátran, munkásbecsülettel Schmidt István. Aztán egyre többen jelentkeztek a bányába.

Dolgoztak, vitatkoztak és szervezkedtek a Molnár Lászlók, Szabad Sándorok, Schmidt Istvánok. És győztek.

Győzött a józan ész,

a munka, az igazság, a párt igazsága.

Lehet, hogy egyesek fogcsikorgatva, de kénytelenek voltak tudomásul venni, hogy újabb és újabb emberek keresik fel a pártot és kéri felvételüket. Egyszerű munkások, műszaki értelmiségiek. Mire elérkezett május 1, az átigazolások határideje, minden üzemszabvány megalkult a pártsejt. S ha ma valaki meglátogatja a Péti Nitrogénműveket, alig hiszi, hogy itt nemrég az utcára lökték a kommunistaikat.

Új gondok foglalkoztatják most ezeket a nyugtalan embereket: Szervezik a pártcsoportokat, feladatokat rónak minden egyes kommunista. Meglátogattuk a telefontartás pártcsoportját, amelyikről azt mondják, hogy már régebben megalakult. Persze nagy dolgokat nem láttunk, de azt elmondhatjuk, hogy nem ténylegkedtek az elvtársak a meggyőző, felvilágosító munkában. Jó munkájuk során ez az egyik legnagyobb pártcsoport. Pedig ahogy elmondják, „népszerűtlen” feladat is akadt bőven. Akadtak, akik azt hitték, hogy a lógás is a jogok közé tartozik. — Óráberben kártyáztak, amit mi nem nézhettünk szólanul. Addig cséplőtük őket, míg helyre nem állt a munkafegyelem — mondja Molnár László elvtárs. — Aztán segítettünk a KISZ szervezésében is.

Szerdán újabb tanácskozásra ültek össze. Nem sokat törődtek a formasságokkal, inkább a tartalom

érdekelte őket. Mindegyikük segíteni akart. Egymás után hozakodtak elő javaslataikkal. Különös jelentőséggel

beszéltek a kommunista nevelésről.

— Ez hiányzott leginkább az eddigi pártmunkából — jegyzi meg az egyik elvtárs... El kell készíteni az oktatási tervet is, de ne tévesszük szem elől, hogy most legfontosabb a magyar munkásmozgalom megismerése... Válasszunk meg valakit, aki az intező bizottság mellett működő termelési bizottsággal tart kapcsolatot... A további szervező, felvilágosító munkáról sem szabad megfeledkezni. Nem beszéltek össze, mégis hasonló gondolatokkal találkoztunk a péti üzemben is.

Biztató jelek ezek az ütemes pártmunka megindulására. A többi üzemben most folyik a pártcsoportok szervezése, ahol szintén ilyen alapszervezetszerű önállóságra törekednek. Közel 200 párttag, egy gondolat, egy törekvés. Dolgoznak szívesen, fáradhatatlanul. Es erejükkel a javuló termelés, a párt befolyásának növekedése tanúskodik. Akik pedig olyan bölcsen jóslgatnak, most újra nagyon melléfogtak. Reméljük, megértik végre, hogy a babonák ideje lejárt.

A. M.

Városunk hírei

AZ ANYÁK NAPJA alkalmából a városban 3 édesanya részvételű anyasági segélyben. Halasi Jánosné 2600, Baba Gyuláné 1000, Csabai Istvánné 1000 forintot kaptak.

A PÉTI ÁSVÁNYOLAJ Ipari Vállalat 60 lakás építését tervezi az üzem dolgozóinak számára. A házhoz a szükséges helykijelölés már megtörtént.

A KÖZÉPÍTKEZÉSEK BÉNKÉBEN már elkezdett Thury György-téri iskolán kívül 44 személyes bölcsőde, óvoda terve is elkészült.

AZ ALUMINIUMKOHÓ KISZ szervezete május 11-én este 8 órai kezdettel bált rendez a Magyar Ezüst Kultúrotthonban.

A HOLÉCZY EGYÜTTES nem Inotán, hanem Várpalotán ad műsort május 12-én 6 és 9 órai kezdettel a Szabadság Kultúrotthonban.

A IV-ES SZÁMÚ MÉLYÉPÍTŐ Vállalat április 30-án fejezte be a Beszáló-aknai ezer személyes fürdő építését. A fürdő műszaki átadása május 13-án lesz és 15-én kezdik meg a próbázemeltetést.

TANÁCSSTAGI BESZÁMOLÓT tart Kovács Kálmán a Városi Tanács tanácsstermében május 14-én délután 18 órakor. A TŰZP Vállalatnál Király József május 15-én délután 18 órakor. Ligmann Károly Rákóczi-telepi iskola helyiségében május 15-én délután 18 órakor. Sajtos József a KISZ kultúrotthonban május 15-én délután 18 órakor.

A VÁROS TERÜLETÉN ez évben tovább bővül a vízvezeték-hálózat. Elvégzik a Bánta-pusztai forráskútnak bekötését, mintegy 6,5 km hosszán. A forrás mellett telepíztattyú építését, a szivattyútelep áramellátását is elvégzik.

Egy lépést előre mentünk

Az eső egyenesen szemerkélt. Az ég egyhangú szürkésbe burkolódzott, mintha örök függőnyt akarna vonni a mosolygó májusi nap elé. Az északi szél olykor végigrohant az utcákon és megrázta a fiatal lombokat, megszárdította őket a nehéz esőcseppektől. Ilyenkor jobban hallatszód a zene, meg a fiatalok nótázása, akik ügyet sem vetnek a kedvetrontó szomorúság időre.

Lassan alkonyodott. Az ör csiszrái ütemesen kopogtak a járdán a nagy épület előtt. Kék sapkájának csillagán és mellén feszülő géppisztolyán játékosan ugrált a lombok közül előbújó fény sugar. A hazagyerekek egyike-másika oda köszönt neki. Aztán elcsendesedett a város. Távolságtól mintha lővés zaja hallatszott volna. Az ör a csengőhöz lépett. Alvó társait riasztotta. Mikor a kapuhoz ért, a jelzett irányba küldött két fegyverest, ő pedig róta tovább a járdát. Amíg társai odavoltak, egy néni közeledett. Közében két nagy bőrrönddel. Alig tett pár lépést letette, hogy híjújja magát, aztán egyre közeledett.

— Mennni lehet az idő — szölt oda az örnek köszönés helyett.

— Háromra jár.

— Akkor még van időm. Nem hagyhatnám itt az egyik csomagot, míg az állomásról visszaérek.

— Dehogynem! Mi van benne?

— A vásárba igyekszem. — Aztán menni készült. Az ör agyán hirtelen gondolat villant át. — Ezt az épületet rám bízták. Meg kell akadályoznom, hogy bárki is kárt tegyen benne. — Ott állt a csomag mellett. Nem magára gondolt, hitvesére, gyermekeire, akik haza várják. Az épületre, melynek őrsését róbízták.

— Nyissa csak ki Mamám! Tudni akarom, mi van benne.

— Mondom, hogy csak vásári holmi — mondja az öregasszony csalódottan.

— Jó, jó, de mégis...

Belenézett a csomagba, aztán a másikat készséggel felségítette az öregasszony fejére.

Az örök visszajött. Senkit és semmit nem találtak, de nem tettek mégcsak egy tréfás megjegyzést sem. Hajnalodott, mikor ismét elfoglalta őrhelyét. Kelet felől opálos szürkén tört elő a derengés. A szembelevő fa tetején párját hívóan búgott egy vadgalamb. Az utca végéről emberek jöttek a közeli busz-megállóhoz. Munkába igyekeztek. Lassan szőlőgőztek minden irányból. Már az autóbussz is beállt. Az utasok helyet foglaltak. Beült a sofőr is, mikor a sarkon egy vékonyka fiatalasszonyka fordult be. Mellette tüpegett apró fiacskája. Az ör arcán mosoly suhant át. A motor berregni kezdett, jelezvén, hogy indul az autóbussz. Az asszonyka megszaporázta lépteit. A kis emberke esetlenül futni kezdett. Az ör az asszonyra nézett, mindjárt tudta, hogy munkába megy és bölcsődébe viszi a korán-kelő apróságot.

Kiállt az útra, intett a gépkocsi felé, majd a géppisztoly csövét hátrálkve, ölébe vette a gyereket és nyújtott, kemény léptekkel megindult az autóbussz felé. Az asszonyka nem szölt, csak baktatott az ör mellett. Mikor a nyitott ajtón át felnyújtotta a gyereket, az utasok szinte egyszerre köszöntek. — Jó reggelt! — Nem tudom kinek szölt a barátságos hang, de úgy hiszem, mindkettőnek.

Már zsihongott a város, az épületben is megkezdődött az életet adó munka, mikor a váltás megérkezett. Az örparancsnok keményen tiszteltgette: ...szolgálati időm alatt semmi különös esemény nem történt!

Valóban úgy látszik. Pedig dehogynem, Nyugalommal telt el egy éjszaka, mert vigyáztak rá. Ők, a munkásörök. Megkezdődött egy dolgoz, egy békés nap. Egyet megint léptünk előbbre. Megint erősebb lett a mi országunk, a mi proletárdiktatúránk.

A. M.